

Nr 999

Av herr Jonsson i Mora m. fl., om förenkling av företagens upp-
giftsskyldigheter m. m.

(Lika lydande med motion nr 884 i Första kammaren)

I olika förordningar ålägger staten företagarna stora uppbörds- och upp-
giftsskyldigheter. Enbart uppbördsskyldigheten för mervärdeskatt, käll-
skatt och ATP omfattar 18 tillfällen per kalenderår, vartill kommer skyl-
digheten att uppta och inleverera kvarskatt vid två tillfällen.

Ett normalföretag inom produktion eller detaljhandel skall vidare avge
statistik till bl. a. tullstyrelsen, kommerskollegium, riksförsäkringsverket,
taxeringsmyndigheten, länsarbetsnämnden och allmänna försäkringskas-
san. De flesta uppgifterna avlämnas en gång per år. Uppgift angående om-
sättning skall dock lämnas en gång per kvartal till socialstyrelsen.

Till detta kan läggas att arbetsgivaren för statens räkning vidare skall
verkställa införsel av lön.

Detta arbete för det allmännas räkning är tidsödande och kostnadskräv-
ande. Speciellt betungande är arbetet för de över 100 000 mindre företag
där företagsledaren i allmänhet själv deltar i det dagliga arbetet i rörelsen
samtidigt som han oftast ensam ombesörjer den administrativa förvalt-
ningen.

I december 1968 aviserade statistiska centralbyrån att finansstatistiken
för företag skulle utbyggas och att statistiken i fullt utbyggt skick skulle
innebära att uppgifter behövde infordras från 15 000—20 000 företag. Ut-
byggnaden, som avses ske från och med statistikåret 1968, kommer bl. a.
att omfatta byggnadsföretag, vissa samfärdselföretag samt tjänsteprodu-
cerande företag. I den förteckning som statistiska centralbyrån utgett åter-
finnes bl. a. jordbruk, skogsbruk, jakt och fiske, renhållningsverksamhet,
undervisning, sjuk- och socialvård, tvätteriverksamhet, byggnadsverksam-
het, hotell- och restaurangverksamhet, personbiltrafik, transport med rör-
system, transportservice, lagring och magasinering, resebyråverksamhet
och fastighetsförvaltning.

De uppgifter som statistiska centralbyrån har för avsikt att begära, i
enlighet med de förslag som utsänts, kommer att innebära ett omfattande
arbete för de upp till 20 000 företag som i allmänhet inte har dessa upp-
gifter tillgängliga i sin bokföring utan som nödgas göra ett omfattande
extra arbete för att kunna leverera begärda uppgifter.

En granskning av företagens uppgiftsskyldighet i olika sammanhang visar också att i vissa fall samma deluppgifter skall lämnas till olika myndigheter.

Vi är på det klara med att vissa uppgifter är nödvändiga för staten, exempelvis för att uppbördssystemet skall kunna fungera. Vi är också införstådda med att det är nödvändigt att såväl staten som det enskilda näringslivet till sitt förfogande har en aktuell statistik som visar utvecklingen inom olika branscher. Man torde dock kunna befara att de enskilda uppgiftslämnarna inte har full förståelse för statens behov av statistik. Är uppgiftslämnandet alltför komplicerat, torde man därför kunna räkna med att vissa uppgifter kanske inte är helt rättvisande utan allmänt beräkande.

Ovan har angivits några exempel på den uppgiftsskyldighet som i dag förekommer i förhållande till offentliga myndigheter. Till detta kan läggas att företagarna därutöver har andra för dem lika viktiga uppgiftsplikter, exempelvis i förhållande till sina branschorganisationer. Det kan gälla uppgifter om antal anställda, lönesummor etc., som ligger till grund för exempelvis inför avtalsförhandlingarna viktig lönestatistik. Försäkrings- sidan kräver sin statistik och här kommer in exempelvis uppgifter som skall ligga till grund för beräkning av grupplivförsäkringsavgifter inom AFA eller annan tjänstegrupplivförsäkring.

Det synes oss som om det finns anledning att nu göra en fullständig genomgång och kartläggning av allt uppgiftslämnande i förhållande till myndigheterna. Riktmärket för en sådan utredning skulle vara att företagaren, i den mån det gäller uppgifter som skall avlämnas en gång per år, endast skulle behöva göra detta till en myndighet och på ett formulär. Dessa uppgifter skulle sedan kunna lagras i en databank och användas av de myndigheter som härav har behov, givetvis med hänsynstagande till samma sekretessbestämmelser som för närvarande gäller. Härigenom skulle man kunna åstadkomma dels att allt dubbelarbete beträffande avgiftslämnandet elimineras och dels att en koncentration av uppgiftslämnandet sker till ett enda tillfälle. För myndigheterna innebär systemet vidare den fördelen att allt material finns samlat på en plats.

I detta sammanhang kan också till övervägande tas upp en samordning mellan de statliga myndigheterna och exempelvis bransch- och huvudorganisationernas statistik. Detta är dock en senare fråga, och i första hand bör utredningen koncentrera sig på uppgiftslämnandet i förhållande till statliga myndigheter. En koncentrerad redovisning på det sätt som här skisserats skulle säkerligen också komma att höja kvalitén på uppgifterna. Syftemålet skulle alltså vara att företagen lämnar samtliga uppgifter en gång per år, om möjligt på ett formulär.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hem-

ställa att vid utarbetande av direktiven för den utredning
beträffande förenkling av företagens uppgiftsskyldigheter
m. m. som kommer att tillsättas med anledning av beslut
av 1968 års riksdag ovanstående förslag särskilt beaktas.

Stockholm den 27 januari 1969

Anders Jonsson (fp)

i Mora

Tage Magnusson (m)

i Borås

Erik Hovhammar (m)

Bengt Sjönell (cp)

Sigvard Larsson (fp)

i Umeå

Torsten Stridsman (cp)

Sven G. Andersson (fp)

i Örebro
